

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 8. An licet occidere pro defensione pudicitiae, eum qui eam tentat violare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

juris procedit. 2. Hoc debuit jure naturali in omni casu prohiberi: nam si hoc liceret, aperiretur via multis cædibus, homicidiis, cum gravi detrimento Reip. homines enim sibi facile persuaderent se injustè accusari, & nullam aliam defensionis viam esse, præter mortem Accusatoris. 2. Alex. VII. damnavit hanc propos. *Licet interficere falsum accusatorem, falsos testes, ac etiam judicem à quo iniqua certò imminet sententia, si alià vià non potest innocens damnum evitare.*

Q. 8. *An licet occidere pro defensione pudicitiae eum, qui eam tentat violare?*

Resp. Multi docent id licere, si aliter pudicitia defendi nequeat, hancque esse communem Doctorum sententiam asserit Lessius. Probant, quia præterquam quod in hac re sit periculum consensûs in delectationem, ideòque peccati, imò & depravationis; pudicitia, ac integritas est bonum maximi momenti, superioris ordinis ad bona fortunæ, imò in æstimatione multorum bono vitæ, æquiparandum, & aliunde si amittatur, irreparabile. Idem docet Sanctæ Antonin. 2. p. tit. 7. c. 8. *Quia, inquit, illa utitur jure suo naturali, quo licet vim vi repellere, & magis tenetur salutis sue providere quam alterius; nam exponit se periculo consentiendi actui peccati, permittendo se opprimi propter difficultatem renitentiae voluntatis.*

Sed Alii negant. Quia 1. hic casus nec à

Script. nec à PP. nec à Conciliis, aut summis Pontificibus excipitur à prohibitione generali, *Non occides*; 2. Pudicitia, cum sit virtus, non in corpore, sed in anima residet, nec amitti potest, nisi per consensum liberum, ex S. Aug. lib. 1. de Civ. cap. 18. & ex S. Hier. in cap. de Pudicitia 32. q. 5. *Corpus mulieris non vis maculat, sed voluntas.* & aliunde per occisionem invaloris adimitur ei poenitentiae, & animae salvandae locus. Probant etiam, ex S. Aug. lib. 1. de Liber. Arbit. cap. 5. Sed S. Doctor ibi. Evodium inducit loquentem, ut notatur in nova editione; & ipse postea respondet: *Multò minùs ego invenire possum, cur hominibus defensionem queras, quos Reos nulla lex tenet.*

Porro certum est teneri mulierem, vel adolescentem resistere invalori pudicitiae, tum interius per displicentiam, tum exterius tons viribus, manibus, pedibus, aliòve modo sibi possibilib; ita ut ei non liceat, etiam ad vitandam mortem, quieto, & immoto corpore manere: nam non resistentia exterior esset cooperatio, qualis potest esse ad congressum turpem. Nulla enim cooperatio requiritur in scæmina ad talem actum, nisi quòd quiescat, & non resistat positive viro. *Ita De Lugo.* Quòd si nequeat se tueri, tenetur alios clamoribus in auxilium advocare; nam tenetur adhibere omnes vias necessarias ad impediendum turpem congressum. Hinc Deut. 22. puella,

puella, quæ in civitate vim patiens non clamavit, jubetur lapidibus obrui.

Q. 9. An licet occidere furem, in defensionem bonorum, quæ dicuntur fortuna?

Resp. I. Certum est non licere ob bona non magni momenti: nam recta ratio dicit nefas esse gravissimum malum, præsertim auctoritate privata, inferre proximo, ad vitandum nostrum leve damnum. Item si bona sint magni momenti, sed possint aliter recuperari, putà in judicio: nam tunc sine causa justa, & necessitate occideretur proximus privata auctoritate: punitio autem pro injuria pertinet ad solam auctoritatem publicam. Imò debet esse certum nec licere occidere ad tuendum bona etiam magni momenti, sed quæ non sint necessaria Domino ad vivendum convenienter suo statui; licet aliter recuperari nequeant: quia tunc cessat ratio, quæ à multis affertur ad probandum licere occidere, pro talibus bonis servandis; & nimis magna esset proportio inter malum, quod inferretur, & illud, pro quo vitando inferretur; ideòque inæqualitas, & injustitia.

Resp. II. Multi cum S. Antonino docent licere injustum aggressorem actualem occidere in defensionem bonorum magni momenti, quæ non possint aliter recuperari. Sed alii non pauci negant id licere etiam Laicis; nisi bona illa sint vitæ conservandæ simpliciter

P 5

necef-